

[Indenrigsministeren.]

Øjeblikket, jeg er i hvert Fald ofte blevet den behrejdet dernedefra. Og jeg maa i denne Forbindelse hævde, at ærede Medlemmer ikke kan tale paa det samlede Landbrugs Vegne, det er vist allerede 3—4 Aar siden, jeg modtog en Henvendelse fra sønderjyske Husmandsorganisationer om paa dette Omraade at gennemføre en Ændring.

Det ærede Medlem har altsaa haft den Opfattelse, at det, her foreslaas, betyder, at der sker en voldsom Overførelse til Landbruget. Det gør der aldeles ikke, jeg nærer ingen Tvivl om, at dette inden for Landbruget vil medføre en retfærdigere Fordeeling. Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Raad til paa Sønderjyllands Vegne her i Tinget at stemme mod det Regeringsforslag, der foreligger, et Forslag, man nok i Sønderjylland ved hvad er værd, saa vil jeg i hvert Fald henstille, at han ikke optræder som Angriber af de Ændringer i Amtsbeskatningen, jeg her har foreslaaet.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Der er ikke for mig Anledning til mange Bemærkninger efter Indenrigsministerens udførlige Imødegaelse af Ordførerne fra Venstre og de Konservative. Der er imidlertid et Spørgsmaal, jeg ikke synes, jeg kan undlade at røre ved. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var inde paa, at Ministeren og Flertallet ikke havde vist Villighed til Forhandling. Første Gang jeg havde Ordet, udtalte jeg, at Venstre i Betænkningen gav Udtryk for, at der var principiel Overensstemmelse med Regeringsflertallet; det kom for øvrigt frem i nogle Bemærkninger ved nogle af de første Møder, og det viste sig senere i det Ændringsforslag, der fremkom, idet det Beløb, man her udtager fra de kommunale Budgetter, nogenlunde er det samme som det, Regeringens Forslag gaar ud paa, at man udskriver. Paa lignende Maade med Hensyn til Indkomstskatterne. Dér var en principiel Uoverensstemmelse, og som jeg udtalte, var det et af de Spørgsmaal, hvor man ikke kunde følge Venstre, som ensidigt vilde lægge disse Udgifter paa Indkomstskatterne. Det er dér, Forskellen er. Og dér vil jeg hævde den Opfattelse, at der er en overordentlig stor Forskel paa det Skattetryk, man gentagne Gange taler

om, det gennemsnitlige Skattetryk, naar man sammenligner Købstads- og Landkommuner. Spørgsmaalet er: Hvordan er Skattetrykket Kommunerne imellem? Og det raader Forslaget ikke Bod paa.

Med Hensyn til hvordan Indkomstskatten fordeles paa By og Land, kan det dog ikke være ubekendt, at der er en overordentlig stor Forskel paa denne Byrde; man vil forstaa, at der er en himmelvid Forskel paa Lefefoden for en Arbejder med en Indtægt paa omkring 2 000—3 000 Kr., maaske 4 000 Kr., naar man gaar højt, i en Købstad med bymæssig Bebyggelse, og en Landboers, som har en lignende Indtægt, saaledes at en ensidig Beskatning af disse Folk er urimelig. Nej, der har fra vor Side været meget stor Villighed til Forhandling paa det Grundlag, Regeringens Forslag byder. Men paa det Grundlag ønsker Oppositionen ikke at forhandle. Jeg synes dog, det var rimeligst, at Oppositionen forhandlede om det Forslag, der foreligger fra Regeringen.

Edvard Sørensen: Jeg har heller ikke saa forfærdelig mange Bemærkninger at gøre; jeg forstaa, Regeringen ønsker, at dette Lovforslag skal gaa igennem ved anden Behandling saa hurtigt som muligt, og jeg ser ikke nogen Grund til fra vor Side at lægge Regeringen Hindringer i Vejen derfor.

Hvad angaar Forhandlingerne i Udvalget, vil jeg gerne til den ærede Ordfører (N. P. Nielsen) sige, at Villigheden har, som jeg sagde i første Omgang, været saa som saa. Vi har ikke ønsket at række Haand til et Forslag, hvori der praktisk talt ingen Udligning er, men vi har forsøgt i Forslags Form at stille Bestemmelser op, der udlignede Skattetrykket. Nu siger den ærede Ordfører, at det afgørende er, hvordan Skattetrykket er Kommunerne imellem. Ja, men naar Skattetrykket i samtlige Landdistrikter ligger 50 pCt. højere end i Hovedstaden, maa Hovedspørgsmaalet vel være at faa dette Skattetryk udjævnet, men det har Regeringspartierne ikke villet række Haand til.

Det glædede mig at høre en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Nøhr, gaende ud paa, at det ikke var holdbart, at Amterne alene skal udrede Udgifterne til Sygehusene.